

քրդերէ բաղկացած զիւղն, որոյ հիւսիսն Երասխի հովիտն ի վայր դառնալու վայրն Գործելի (ածուխ) քարեր կոչուած ժայռերն:

Մօլլա-սիւլէյման եղած է Գրիգոր ազա Գարբի-նեան, (Մուշեղեան) որ շատ անգամ կառավարութեան պաշտօնեայ եղած է, և մեծ զործեր կատարած, կայ Տէր Մխիթար կաթողիկ քահանայն, որ հայերուն հետ լաւ կը վարուի, խտրութիւն չանէր և հիւրասէր է:

Այս զիւղը տեսած եմ փոքր զիւրքով մազազաթեայ աւետարան մի, երբ եկեղեցին կողոպտած են, աւետարանի կողքերն որ արծաթապատ էին, զոգք քանդելու միջոցին յիշատակարանն ևս քանդած են:

Մօլլա-սիւլէյման որպէս միւս հիւսիսային զիւղեր իւր բարձունքը ունի բնախր բանջարեղէն, զոր բեռներով կը բերէն, քաղելով լեռներէն, թէ ձմրան համար և թէ առ օրեայ ուտելու:

Ժախն բոյս մի է կանգնոյ չափ մանր տերևով և ճիւղերով, որձան որ շատ կլոր չէ, նաև քիչ դառն՝ կը խաշեն կաղեն, բղիկներ կը յցնեն ձմրան պահք աւուր ուտելու երբեմն իւղի և ձուի հետ կը տապակեն կուտեն:

Սղինը պռասի նման բոյս մի է, բայց տերևներն հաստ և վերայի օղակն որ ներքին տերևներն պինդ բռնած է, նա բարակ է, տերևներն ևս կարճ, կը խաշեն և ձուի իւղի հետ կը տապակեն, ձմրան համար կը չորացնեն զարնան զլուխ ձիւնի հետ կը յայտնուի:

